

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou ve věci

žalobce: **T. H.**
zastoupeného Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou
sídlem Paprsková 1340/10, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2020, čj. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 11. 6. 2020, čj. X, jímž byly podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 2. 2020, čj. X.

2. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím snížil žalobci ode dne 24. 3. 2020 invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod I. stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %, a proto již není invalidní pro invaliditu III. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná při posouzení zdravotního stavu žalobce lékařem žalované v řízení o námitkách dospěla ke stejným závěrům.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce s tímto posouzením svého zdravotního stavu v žalobě nesouhlasil. Napadené rozhodnutí bylo učiněno bez ohledu na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, na jeho opakované hospitalizace v IKEMu a opakované pracovní neschopnosti, jejichž celková délka překročila zákonnou délku podpůrčí doby o 70 dnů, a proto byla žalobci zastaveno řízení o nároku na nemocenskou. Posudek, který byl podkladem pro rozhodnutí, vystavila posudková lékařka, která žalobce nikdy neviděla a nevyšetřila, vycházela pouze z neúplných písemných podkladů a akcentovala, že žalobce je nadále držitelem řidičského oprávnění a že stále pracuje, aniž by si povšimla, že pracuje jen na polovinu pracovního úvazku. Napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně vycházejí z nedostatečně zjištěného a nesprávně posouzeného skutkového stavu.
4. Žalobce dále namítl i procesní vady řízení. Přestože žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně oznámení o jeho zastoupení a žádost podle § 88 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o zaslání podkladů pro výpočet důchodu. Žalobce následně dne 1. 4. 2020 z procesní opatrnosti námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a požádal o lhůtu k jejich doplnění v délce 30 dnů od doručení vyžádaných podkladů. O této žádosti nebylo nikdy rozhodnuto, a vyžádané podklady mu nebyly nikdy doručeny. Proto má žalobce s odkazem na znění § 88 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., za to, že nová 30 denní lhůta pro podání námitek nezačala běžet, a proto je i napadené rozhodnutí žalované předčasné.
5. Dále žalobce namítl, že v řízení o námitkách mu byl do jeho vlastních rukou doručen posudek nový, opět bez jeho osobního vyšetření, místo toho, aby byl doručen zástupci žalobce – proto žalobce považuje doručení za neúčinné a postup žalované za vadný. Závěry druhého posudku pouze kopírují závěry posudku předchozího a nereagují na negativní vývoj žalobcova zdravotního stavu.
6. Žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalované, případně i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná k žalobě uvedla, že žalobce nebyl uznán posudkovým lékařem PSSZ ani dalším posudkem ČSSZ vyhotoveným k námitkám invalidním nadále ve III. stupni invalidity, k námitkám nedoložil žádné další odborné lékařské nálezy či propouštěcí zprávy. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Protože je posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení invalidity otázkou odbornou, medicínskou, závisí rozhodnutí o nároku na invalidní důchod na odborném lékařském posudku. Posudek zpracovaný v námitkovém řízení se ztotožnil s prvostupňovým posudkem posudkového lékaře;

rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost žalobce bylo onemocnění srdce odpovídající onemocnění uvedenému v kapitole IX., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena oběma posudkovými lékaři shodně na horní hranici daného procentního rozmezí, tj. ve výši 40 %, i s přihlédnutím k dalším postižením žalobce.

8. Ve vztahu k námitce nezaslání podkladů pro výpočet výše invalidního důchodu žalovaná uvedla, že nerozporuje existenci žádosti podané žalobcem prostřednictvím jeho zástupce ze dne 25. 3. 2020. Poukázala však na to, že tentýž zástupce požádal též o nahlížení do spisu podáním ze dne 21. 10. 2020, avšak přes písemné vyrozumění žalované se k nahlédnutí do spisu do dnešního dne nedostavil. Dále žalovaná uvedla, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uveden způsob výpočtu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění. Určení výše invalidního důchodu při změně invalidity je přitom přesně dáno dikcí zákona bez použití podkladů o výdělku apod., jde o tu samou dávku. Nejedná se tudíž o výpočet nové dávky, či změnu výše, která by záležela na doložení nových skutečností majících vliv na původně přiznaný invalidní důchod. Žalovaná proto nijak nepochybila, pokud vydala rozhodnutí o námitkách.
9. Žalovaná navrhl, aby byl zdravotní stav žalobce vzhledem k jeho námitkám posouzen posudkovou komisí, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Navrhl, aby soud rozhodl podle výsledku dokazování a dle své úvahy.
10. Žalovaná závěrem svého vyjádření k žalobě dodala, že dne 26. 1. 2021 obdržela hlášení o zvýšení stupně invalidity žalobce, podle kterého byla u žalobce provedena kontrolní lékařská prohlídka. Na základě posudku posudkového lékaře LPS PSSZ pro Prahu 5 byl žalobce ode dne 3. 1. 2021 invalidním ve II. stupni, neboť míra jeho pracovní schopnosti poklesla o 60 %. Zdravotní stav žalobce byl přehodnocen na základě odborných nálezů ze dne 18. 5. 2020.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil tyto skutečnosti, které jsou relevantní pro posouzení věci.
12. Na základě posudku Pražské správy sociálního zabezpečení – Lékařské posudkové služby pro Prahu 5 (dále jen „LPS pro Prahu 5“) ze dne **20. 8. 2018**, čj. LPS/2018/1216-P5_CSSZ, byl žalobce posouzen jako invalidní ve **III. stupni** pro zdravotní postižení odpovídající kapitole IX. odd. A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla s přihlédnutím k § 3 odst. 2 citované vyhlášky stanovena na 70 %. Den vzniku invalidity byl stanoven ke dni hospitalizace žalobce 31. 3. 2018 a doba platnosti posudku stanovena do 31. 8. 2019.
13. Dne **19. 11. 2019** proběhla u LPS pro Prahu 5 kontrola invalidity žalobce. V posudku posudkové lékařky MUDr. Š. čj. LPS/2019/1589-P5_CSSZ, byla konstatována změna stupně invalidity **na I. stupeň**, neboť zjištěné zdravotní postižení žalobce bylo zařazeno pod kapitolu IX, odd. A položku 1b přílohy citované vyhlášky, s mírou poklesu pracovní schopnosti 40 %, kdy nebyly ani shledány důvody pro aplikaci § 3 a 4 vyhlášky. Den změny stupně invalidity byl stanoven ke dni posudku této lékařky, tj. 19. 11. 2019 a doba

jeho platnosti byla stanovena do 31. 10. 2020. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovila posudková lékařka kardiální postižení při DKMP dif. dg. toxonuritivní při etylismu, se stp. akutní dekompenzací chronického srdečního selhání s těžkou disfcí LK – EF 25 %, difuzní hypokineza - primozáchyt NYHA III-IV v březnu 2018.

14. Na základě tohoto posudku správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 14. 2. 2020, kterým snížil žalobci výši invalidního důchodu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Současně vyslovil, že invalidní důchod pro invaliditu I. stupně činí 6.507 Kč.
15. Dne 26. 3. 2020 obdržela žalovaná sdělení o převzetí zastoupení žalobce JUDr. PhDr. M. Š., Ph.D., společně s doloženou plnou mocí k zastupování, a dále s žádostí podle § 88 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Na toto podání navazuje záznam pracovníka oddělení 315 – rozhodování o námitkách, v němž vnitřní cestou postoupil toto podání oddělení 423 k vyřízení. Z odpovědi ze dne 8. 4. 2020 na toto postoupení vyplynulo, že vzhledem k tomu, že v dané věci nebyl proveden výpočet důchodu, nelze zaslat žádné podklady pro výpočet.
16. Dále je ve správním spisu založeno podání žalobce ze dne 1. 4. 2020, doručené žalované dne 3. 4. 2020, označené jako námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 2. 2020. Součástí tohoto podání je opakovaná žádost o podklady pro výpočet důchodu podle § 88 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Dále žalobce v tomto podání uvedl svůj předpoklad, že nová lhůta k podání námitek mu v důsledku podání ze dne 25. 3. 2020 začne běžet až po zaslání podkladů pro výpočet důchodu.
17. Správní spis obsahuje též žádost žalobce o nahlédnutí do spisu ze dne 21. 10. 2020, doručenou žalované dne 23. 10. 2020, na kterou žalovaná reagovala přípisem ze dne 7. 12. 2020, v němž byl žalobce informován, že jeho spis je připraven k nahlédnutí v klientském centru při ústředí žalované a jakým způsobem, resp. na jakých kontaktech si lze domluvit termín schůzky.
18. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vycházela z nového posouzení zdravotního stavu žalobce vypracovaném oddělením Lékařské posudkové služby žalované (OLPS ČSSZ) ze dne 18. 5. 2020. Po shrnutí závěrů plynoucích z nového posudku a s odkazem na příslušná ustanovení zákona, závěr správního orgánu I. stupně o snížení invalidity žalobce **na I. stupeň** potvrdila. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení OLPS ČSSZ ze dne 18. 5. 2020, čj. LPS/2020/437-NR-PRH_CSSZ, dospěla lékařka MUDr. A. O. k závěru, že rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na míru poklesu pracovní schopnosti žalobce je kardiální problematika, t. č. stav stabilizovaný, s normální EFLK, funkčně NYHA II, s lehkým poklesem výkonnosti. Shodně s posudkovou lékařskou prvostupňového orgánu zjistila zdravotní postižení žalobce odpovídající zdravotnímu postižení zařazenému pod kapitolu IX, odd. A položku 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, s mírou poklesu pracovní schopnosti 40 %. Dle položky 1c nebylo hodnocení z důvodu, že pro takové hodnocení nesvědčily lékařské nálezy. Shodně též stanovila den snížení stupně invalidity na 19. 11. 2019. Celý komplex obtíží byl náležitě zohledněn a bylo konstatováno, že od posledního posouzení došlo k příznivé stabilizaci zdravotního stavu a další zlepšení lze do

budoucná i očekávat. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování míry invalidity nemění.

19. Po datu vydání napadeného rozhodnutí pak byl žalobcův zdravotní stav v rámci správního řízení posuzován znovu, na základě čehož správní orgány rozhodly, že žalobce je invalidní ve II. stupni invalidity. Rozhodnutí vydaná v uvedené době však nejsou předmětem řízení o podané žalobě v nynější věci. Vzhledem k tomu, že soud v době vedení souběžného nového řízení o invaliditě žalobce rozhodoval o žalobě proti předchozímu rozhodnutí (tj. v nynější věci) žalovaná přerušila nové řízení usnesením ze dne 2. 9. 2021, čj. USN-711 012 0193-315-JS, které je rovněž součástí předloženého správního spisu.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. (§ 75 odst. 1 a 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném jednání dne 27. 9. 2021 dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**. Na jednání setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích a procesních návrzích.
21. Při posouzení dané věci soud vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
22. Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
23. Ustanovení § 39 téhož zákona upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
24. Podle § 54 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nárok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem.
25. Podle § 56 odst. 1 písm. a) citovaného zákona zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.
26. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobce má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidním a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, nebo zůstal, invalidním. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz § 8 odst. 7, 8, a 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.

27. Na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
28. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval závěry posudkového lékaře, ze kterých vycházela žalovaná. Soud proto o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal posudkovou komisi MPSV v Praze (PK MPSV). Soud následně obdržel posudek této komise ze dne 14. 4. 2021, evidenční číslo: SZ/2021/220-PH-9 (dále jen „posudek PK MPSV“). Z posudku PK MPSV ve složení předsedkyně komise MUDr. L. K. a další lékařky MUDr. M. F., s odborností v oblasti interního lékařství, soud zjistil, že žalobce byl na jednání komise přítomen. PK MPSV při posuzování zdravotního stavu žalobce vycházela ze spisové dokumentace LPS PSSZ, včetně nově doložených odborných nálezů z kardiologie IKEM ze dne 10. 9. 2020, 22. 9. 2020, 25. 10. 2020, 8. 11. 2020, 17. 11. 2020, 27. 11. 2020, a 3. 12. 2020. Dále vycházela též z odborných nálezů dodaných při jednání PK, konkrétně ze zprávy z hospitalizace na kardiologii v IKEMu ze dne 10. 2. -12. 2. 2021, zprávy z hospitalizace na neurologii ze dne 22. 2. -26. 2. 2021, z ambulantních zpráv z e dne 17. 2. 2021, 18. 2. 2021, 22. 2. 2021, 27. 2. 2021, 4. 3. 2021, 11. 3. 2021, 22. 3. 2021, 2. 4. 2021, ze zprávy z psychiatrické ambulance ze dne 9. 3. 2021, z ambulantní zprávy z neurochirurgie ze dne 1. 1. 2021 a 4. 1. 2021, zprávy z chirurgické ambulance ze dne 7. 2. 2021, z ortopedie ze dne 21. 1. 2021, a z vlastního vyšetření žalobce provedeného při jednání PK MPSV dne 14. 4. 2021.
29. V posudku PK je podrobně popsána zdravotní anamnéza žalobce, lékařské zprávy, ze kterých komise vycházela, diagnózy žalobce i jeho osobní a pracovní anamnéza, a též průběh předchozích posudkových řízení. Žalobce byl posuzován jako vyučený řezník, pracující v minulosti převážně jako údržbář. V březnu 2018 byla poprvé u žalobce zjištěna akutní dekompenzace chronického srdečního selhání NYHA III-IV, nález dilatační kardiomyopatie, primozáchyt fibrilace síní. Žalobce pracoval v plném úvazku od 1. 2. 2004 do 31. 5. 2013 jako údržbář a skladník společnosti Klapeto, s. r. o., od 3. 6. 2013-28. 2. 2015 jako údržbář Sushi Sakura, s. r. o., od 1. 4. 2015 do 31. 12. 2017 jako jednatel společnosti Harino, s. r. o. Od 1. 2. 2017 doposud poloviční úvazek jako údržbář ve společnosti Japanese Food, s. r. o., kdy jde dle žalobce o práci středně psychicky i fyzicky náročnou. Na poloviční úvazek pracoval žalobce i v době, kdy pobíral invalidní důchod III. stupně.
30. PK MPSV ve svém posudkovém závěru jednoznačně uvedla, že předchozí posouzení, proti kterému podal žalobce žalobu, zcela odpovídá zdravotnímu stavu popisovanému v doložené dokumentaci. Bylo též správně hodnoceno dle příslušné kapitoly vyhlášky o míře posuzování invalidity, včetně zvolené procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce na 40 %, a to pro přítomné zdravotní limity při atakách fibrilace síní. Stav tedy odpovídal invaliditě I. stupně. Kromě srdečních obtíží uváděl žalobce též depresivní poruchu, Dle odborného nálezu ze dne 9. 3. 2021, ve kterém je uvedena otupělost, emoční labilita, silně depresivní nálada s nejistotou, úzkostmi a bezradností, poruchy paměti a koncentrace, zpomalené psychomotorické tempo, apod., nekorelovalo s pozorováním u

jednání, kde žalobce nevykazoval žádný z uváděných symptomů a jevil se psychicky přiměřeně komponovaný. PK uvedla, že se zřejmě jedná o aktuální výkyvy v psychické symptomatologii, která se spíše jeví jako reaktivní a nemá charakter psychického onemocnění. Potíže pohybového aparátu a syndrom karpálního tunelu oboustranně jsou již v řešení. Chronická obstrukční plicní nemoc s astmatickou složkou je nyní kompenzována, hodnoty plicní ventilace jsou přiměřené, rtg plic bez patologických nálezů. Tato onemocnění, stejně jako ostatní nemoci uvedené v diagnostickém přehledu nejsou při posouzení pro účely invalidity relevantní.

31. K následné změně stupně invalidity po vydání napadeného rozhodnutí PK MPSV v posudku uvedla, že tato změna po kontrolní prohlídce dne 3. 1. 2021 byla učiněna na základě nových nálezů referujících zhoršení zdravotního stavu žalobce, z důvodu nikoliv srdečního selhávání, ale výrazně se zvyšující frekvenci atak sínových arytmií. I toto posouzení zhodnotila PK MPSV jako posudkově správně, avšak to není předmětem řízení o žalobě. K námitce žalobce, že nebyl při posuzování svého zdravotního stavu ve správním řízení přizván k osobní účasti, pak PK MPSV dále uvedla, že objektivním fyzikálním vyšetřením žalobce při jednání posudkových lékařů by bylo možno případně doplnit pouze subjektivní potíže, ale při jednání by nebylo možné komplexně zhodnotit základní kardiologické postižení. To je možné pouze na základě odborných kardiologických zpráv ze specializovaného pracoviště, které má k dispozici četně vyšetřovací metody, které objektivizují zdravotní stav, a které slouží jako podklad pro posudek lékaře v posudkovém lékařství. Oba lékařské subjekty, účastníci se posouzení zdravotního stavu, jsou však ve své specializaci nezastupitelní a jeden nemůže nahrazovat druhého.
32. PK MPSV se neztotožnila ani s námitkou, že posudkové lékařka LPS vycházela z neúplných podkladů, naopak, všechny podklady pro posouzení byly dostatečné. Rovněž posudková lékařka v námitkovém řízení hodnotila na podkladě doložené dokumentace. Pokud se dle vyjádření žalobce jeho stav v té době zhoršil, mělo být zhoršení doloženo novými nálezy a námitkové řízení by se zhoršením zdravotního stavu žalobce vypořádalo.
33. Žalobce též v žalobě uváděl, že lékařka LPS akcentovala fakt, že žalobce je stále držitelem řidičského průkazu, a že stále pracuje. K tomu PK uvedla, že držení řidičského průkazu může být vzhledem k recidivujícím arytmiím velmi diskutabilní a není tedy na místě hodnotit údaj o držení řidičského průkazu jako důvod k námitce, ale spíše jako důvod k diskusi, zda by nebylo na místě řidičský průkaz odebrat – v dané situaci totiž může dojít ke zhoršení celkového zdravotního stavu během okamžiku (eventuálně ke ztrátě vědomí či náhlé smrti). Lékařka LPS se opírala o úvahu kardiologů o implantaci ICK (stimulačního zařízení srdce). Tvrzení lékařky LPS, že žalobce stále pracuje, je pravdivé a nepochybné, tato lékařka přitom nepřehlédla, že žalobce pracuje „jen“ na poloviční úvazek. Pokud by žalobce pracoval na plný pracovní úvazek, lékařka by dle metodického pokynu nezvolila horní hranici odpovídající položky vyhlášky o posuzování invalidity, ale pravděpodobně hranici dolní, kde by mohla být invalidita i oduznána za předpokladu, že invalidní důchod nemá být chápán jako „odškodnění“ za přítomné onemocnění, ale jako dávka kompenzující nemožnost plného pracovního zapojení.
34. Požadavky na kvalitativní stránku posudků jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu (NSS), např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019, čj. 8 Ads 138/2017-40, k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi*

rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38)."

35. V souladu s tímto rozsudkem soud uvádí, že mu nepřísluší hodnotit posudek PK z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
36. Soud shledal, že soudem vyžádaný posudek splňuje požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni. PK MPSV objektivně a přesvědčivě zdůvodnila své závěry při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobce, na něž soud pro stručnost odkazuje. Komise rozhodovala v řádném složení. PK MPSV hodnotila veškerou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, a vycházela též z vlastního vyšetření žalobce při jednání komise, které bylo provedeno odbornou lékařkou z oboru interního lékařství. Z těchto podkladů pak bylo zjištěno, že rozhodující příčinou obtíží žalobce je srdeční onemocnění.
37. PK MPSV tak jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce uvedla stejnou příčinu, jako uvedly posudky ze dne 19. 11. 2019, a ze dne 18. 5. 2020, vypracované pro účely správního řízení, a potvrdila tak jejich správnost. Následně doložené zhoršení zdravotního stavu lékařskými odbornými nálezy vydanými po datu vydání napadeného rozhodnutí sice odůvodňovaly přiznání vyššího stupně invalidity, tato otázka však nebyla předmětem tohoto řízení, a žalobce nové lékařské nálezy dokumentující objektivně zhoršení jeho zdravotního stavu v námitkovém řízení týkajícím se napadeného rozhodnutí nedokládal.
38. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku PK, jedná se o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný, který je v souladu s předchozími dvěma závěry posudkových lékařů v daném řízení. Soud tak neshledal potřebu provádět další dokazování, když žalobce žádné důkazy, které by mohly závěry tohoto posudku zpochybnit, nepředložil, ani nenavrhoval.
39. Hlavní žalobní námitkou bylo tvrzení, že se zdravotní stav žalobce výrazně zhoršil. Tato tvrzení však z doložené zdravotní dokumentace žalobce do doby vydání napadeného rozhodnutí nevyplývala. Byla doložena až odbornými nálezy s datací po vydání napadeného rozhodnutí, a to až v rámci posuzování zdravotního stavu žalobce PK MPSV (a následně na kontrolní lékařské prohlídce dne 3. 1. 2021). Soud se s ohledem na znění § 75 odst. 1 s. ř. s. (viz bod 20. výše) však nemohl změnou zdravotního stavu po datu vydání napadeného rozhodnutí žalované zabývat, neboť podle tohoto ustanovení platí, že při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl *v době rozhodování správního orgánu*. Případné zhoršení zdravotního stavu žalobce po vydání napadeného rozhodnutí, které soud žádným způsobem nezlehčuje, je tak zcela bez významu pro posouzení věcné správnosti napadeného rozhodnutí a nemůže být pro účely tohoto řízení k němu přihlíženo, což nebrání tomu, aby žalobce požádal o nové posouzení

invalidity, které by zohledňovalo jeho aktuální zdravotní stav, což se ostatně i stalo a žalobci byl dle informací od žalované nepravomocně přiznán invalidní důchod pro invaliditu vyššího stupně. Námitka žalobce tak není důvodná.

40. Pokud žalobce namítal procesní pochybení žalované v průběhu správního řízení, soud k tomu uvádí následující.
41. Podle § 88 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., [p]ožádá-li účastník řízení před uplynutím lhůty k podání námitek o předložení podkladů pro výpočet důchodu nebo pro vyčíslení přeplatku, který je povinen uhradit, počíná běžet nová lhůta k podání námitek ode dne, kdy mu byly tyto podklady doručeny.
42. Žalobce jednak namítal, že žalovaná nikdy nerozhodla o jeho žádosti o předložení podkladů pro výpočet důchodu, ani mu tyto podklady nikdy nezaslala. Soud z předloženého spisu zjistil, že námitka žalobce se zakládá na pravdě. Jak bylo popsáno výše ve stručném shrnutí obsahu předloženého spisu (viz body 15. až 17. výše), žalobce prostřednictvím svého zástupce opakovaně žádal o poskytnutí podkladů pro výpočet důchodu, přesto žádnou odpověď na svou žádost nedostal. Dle názoru soudu tak jde o pochybení na straně žalované. Toto pochybení však nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Předně je nutno zdůraznit, že z obsahu žaloby je zcela zřejmé, že klíčová námitka žalobce směřuje do způsobu posouzení jeho zdravotního stavu ve správním řízení, neboť se domnívá, že je objektivně horší, než jak jej vyhodnotily posudkové orgány. Tyto námitky žalobce uplatnil v plné míře, a to i v řízení před soudem, protože soud také nechal pořídit posudek PK MPSV.
43. Žalobce nikdy, ani v řízení před soudem, ani při jednání soudu dne 27. 9. 2021 k výslovnému dotazu, nenamítl výši přiznaného invalidního důchodu jako takového, nebo způsob jeho výpočtu. Při jednání žalovaná k výslovnému dotazu soudu navíc potvrdila, že v případě změny stupně invalidity již nedochází k novému výpočtu dávky na základě nějakých podkladů, ale jde pouze o přepočítání již přiznané dávky příslušným zákonem stanoveným koeficientem. To ostatně plyne jak z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak z vyjádření k žalobě. Ve správním spisu je přitom též založena interní komunikace mezi jednotlivými dotčenými odděleními žalované, kdy byla potvrzena stejná skutečnost. Odpověď v tomto duchu zaslala pracovnice oddělení 423 pracovníku oddělení 315 dne 8. 4. 2020. Z tohoto pohledu tedy podklady, které byly relevantní pro posouzení nároku a výše invalidního důchodu žalobce, byly stejné, jako v případě předchozího přiznání invalidního důchodu, a ke změně samotné finanční výše důchodu došlo pouze na základě matematického vzorce, majícího odraz v ustanoveních zákona citovaných v prvostupňovém rozhodnutí. V předchozím řízení žalobce nikdy podklady pro výpočet důchodu nezpochybňoval, ani se jich nedožadoval. Ze všech uvedených skutečností proto soud dospěl k závěru, že dané pochybení žalované nemělo žádný dopad do práv žalobce, přestože se soud musel pozastavit nad skutečností, proč nebyl žalobce o této důvodu neposkytnutí podkladů pro výpočet důchodu alespoň vyrozuměn obyčejným přípisem v rámci praxe dobré správy a vstřícného přístupu k účastníkům podle § 4 správního řádu. Námitky žalobce poprvé podal dne 1. 4. 2020, napadené rozhodnutí žalované přitom bylo vydáno dne 11. 6. 2020, po celou tuto dobu měl žalobce možnost své námitky věcně doplňovat, a to včetně nových odborných lékařských nálezů týkajících se jeho zdravotního stavu. Pokud by žalovaná informovala žalobce o neexistenci podkladů pro výpočet sníženého invalidního důchodu, nemělo by to věcné posouzení dané věci žádný vliv, neboť

takto získané informace by žalobce nemohl věcně promítnout do svých námitek proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

44. Pokud jde o namítané procesní pochybení spočívající v doručování, soud i v tomto případě musí konstatovat, že dané pochybení fakticky nemělo negativní odraz v právní sféře žalobce, neboť smyslem doručování je, aby se adresát této písemnosti dozvěděl o obsahu zasílané písemnosti, a to se v daném případě i stalo. Pokud měl být posudek zaslán též zástupci žalobce, neboť již dříve žalované oznámil jeho zastoupení, jedná se o pochybení, které nemohlo mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí. Současně za situace, kdy se o stupni invalidity vede v případě žalobce nové řízení (nepravomocně přiznán stupeň vyšší), neshledal soud důvodu pro zrušení napadeného rozhodnutí pouze z tohoto důvodu, které by vedlo pouze k tomu, že by žalovaná musela doručit posudek (již však neaktuální ve vztahu ke zdravotní kondici žalobce) jeho zástupci.
45. Všechny námítky žalobce tak soud vyhodnotil jako nedůvodné.

VI. Závěr a náklady řízení

46. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
47. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. září 2021

Mgr. Darina Michorová
samosoudkyně